

ninger, hverken Staldbygning eller Ladebygning, men kun et enkelt Vaaningshus. Vi ved jo imidlertid af gammel Erfaring, at Staten plejer at bygge dyrt; den giver en langt højere Pris end den, som Privatfolk kan bygge til, saa det er maaske muligt at faa denne Sum reduceret noget. Med disse faa Bemærkninger kan jeg i det hele taget anbefale Lovforslaget.

Jacob Christensen: Jeg er ikke enig i de Betragtninger, som den ærede foregaaende Taler (Rasmus Hansen) gjorde gældende, idet jeg i det hele taget finder det uheldigt, at Staten afhænder sine Jorder, og hvis det forholder sig saaledes — og det maa vel nok være rigtigt —, at det ikke er godt foreneligt med Mandens Stilling som Skovfoged, at Jordlodden er tildelt ham som en Del af Lønnen, kunde Staten jo f. Eks. gaa den Vej at bortforpagte Jorden, saaledes at den vedblev at være Statens Ejendom. Jeg vil meget henstille, om ikke dette kunde blive Resultatet. Jeg indtog et lignende Standpunkt i Fjor, da der var Tale om Afhændelse af et Skovfogedsted i Silkeborg Skovdistrikt, og samme Standpunkt vil jeg indtage, hver Gang det drejer sig om Afhændelse af Statens Jorder. Jeg synes snarere, Bevægelsen burde gaa i modsat Retning.

De foretagne Beregninger forekommer mig noget mærkelige. Det antydes først, at Stedet er vurderet til Ejendomsskyld til 12,000 Kr. Ved en senere Vurdering er man kommet til et Resultat af 16,000 Kr. Nu, da Lovforslaget fremsættes, er man naaet til, at man kan opnaa en Købesum af 20,000 Kr. Disse 20,000 Kr. og de 12,000 Kr., hvortil Ejendommen er takseret til Ejendomsskyld, staar ikke særlig godt til hinanden. Jeg forstaar imidlertid, at det har sine Aarsager, at man har anstrengt sig saa meget for at naa dette Resultat. Det hedder nemlig i Slutningsbemærkningerne til Lovforslaget: „Men da der, som bemærket, ved Salget vil kunne indvindes en Købesum af 20,000 Kr., vil det ses, at den foreslaaede Ordning vil kunne gennemføres uden væsentlig Udgift for Statskassen“. Den ærede foregaaende Taler var ogsaa meget henrykt over, at det kunde lykkes at faa det nye Hus opført uden nogen særlig Udgift for Statskassen. Hvis det skal være fortjenstfuldt at komme af med en Jordlod paa 9 Hektar uden Udgift for Statskassen, saa synes jeg, at det er let

at gøre sig fortjent, thi det endelige Resultat er dog egentlig kun det, at Staten mister en Jordlod. Det kan man opnaa uden nogen Udgift for Statskassen, og jeg tror saa gerne, at det ikke er ret vanskeligt at naa et saadant Resultat. At det imidlertid samfundsmæssigt set just skulde være nogen Fortjeneste at handle saaledes, tillader jeg mig at betvivle. Hvis man satte Ejendommen i Stand, saa den blev brugbar — og i Motiverne til Lovforslaget er det oplyst, at dette vil koste 2,700 Kr. —, vilde Staten kunne beholde Jorden, og jeg antager dog, at den Jord, der her er Tale om, maa være de 2,700 Kr. værd. Staten vilde da gøre en god Forretning. Jeg henstiller, at dette tages under Overvejelse inden anden Behandling, og jeg vilde sætte Pris paa, om Resultatet af Overvejelserne kunde blive, at Staten beholdt sin Jord, og at man traf en anden Ordning med Skovfogeden, hvis man kunde faa Jorden bortforpagtet; en saadan Ordning maa nok kunne træffes, uden at Udgiften derved bliver synderlig stor.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg er ikke saa uenig med den sidste ærede Taler om det ønskelige i, at Staten beholder sine Jorder og ikke sælger dem. Men her drejer det sig om en saa lille Jordlod, at jeg ikke har fundet Anledning til at gøre nogen Indvending imod, at den sælges. Jeg gjorde ved Lovforslagets Fremsættelse opmærksom paa, at man stadig har klaget over Vanskeligheden for Skovfogeden ved at faa Folk og beholde Folkene og høvdet, at det derfor var vanskeligt for ham at drive denne Jord, ligesom man har anført, at Bygningerne ikke længere passede; af den Grund foresloges det at fritage Skovfogeden for at drive Jorden, saaledes at han kunde ofre hele sin Kraft paa Arbejdet i Skovdistriktet. Jeg har ikke kunnet modsætte mig de Argumenter, der i saa Henseende er blevet anført, navnlig ikke naar jeg ser paa de fremførte Tal, som viser, hvorledes Arbejdet i Distriktet er vokset: Medens Underhaandssalget i 1904—05 androg 7,000 Kr. eller der omkring, omsattes der i 1913—14 for 14,438 Kr. 65 Øre, og Antallet af dem, der søger Skovfogeden i den Anledning, er steget fra 375 til 684. I det hele taget er Handelen ude i dette Skovdistrikt i væsentlig Grad gaaet over til et Underhaandssalg, som overlades Skovfogeden. Skovfogedboligen ligger imidlertid ikke godt for hele Distriktet, og derfor er